

Občinski list

Občina Renče - Vogrsko

foto: Bogo Ružjan

OBČINA RENČE-VOGRSKO

st. 4

Dvorec Vogrsko 6. junij 2008
GLASBENI POKLON
PRIMOŽU TRUBARJU

st. 18

V zadnjih letih ljudje množično
zasajajo oljke
OŽIVLJENO OLJKARSTVO
NA GORIŠKEM

st. 24

Člani društva za varstvo in vzgojo
ptic tudi v Renčah
LEPOTCI V PERJU

VEZI IZ PRETEKLOSTI

Goriške opekarne letos praznujejo 60. letnico delovanja, čeprav je opekarska dejavnost na tem območju stara že tisočletja, a o tem pišemo na drugem mestu. V naši okolici so zapustile neizbrisen pečat tako s pozitivnimi kot negativnimi posledicami. Kot nekakšen pozitiven "stranski učinek" pa se pri njihovem delovanju pojavljajo odkritja, ki nas opozarjajo na našo, predvsem daljno preteklost. Tu mislim na izkopenine in najdbe v renškem glinokopu.

Pred leti so namreč pri izkopu gline za proizvodne potrebe v bližini tovarne na področju Mlake naleteli na lončene predmete. Nadaljnja strokovna izkopavanja in raziskave so pokazali, da ti predmeti izvirajo iz časov med 1700 in 4000 leti pred našim štetjem. Pa to še ni vse. V istem območju glinokopa so našli na globini nekaj metrov kost noge divjega konja, ki naj bi izhajala iz še starejše dobe. Na istem območju so naleteli tudi na tlak primitivne peči (kope) za žganje opeke, kar potrjuje, da so se z opekarstvom tod ukvarjali že v davnih časih. Da so naši kraji stali ob nekdanji rimski cesti, so pokazale izkopenine in najdbe v bližnjih Biljah (tloris peči in vojaška postaja Ad furnulos), pa tudi najnovejše izkopenine v Bukovici pri izgradnji stanovanjske hiše, naj bi to potrjevale. Na take in podobne najdbe bi oz. bomo v naši okolici še naleteli. Najdbe na različnih globinah glinokopa in raznovrstna struktura tal pričajo tudi, da se je naša okolica pogosto spreminjala. Sotočje Vipave in Soče in njih naplavine so prav gotovo pripomogle k temu. Domneve so, da se je pred 1500 do 2000 leti med Prvačino in Mirnom razprostiralo jezero in da so bila naselja (n.pr. Renče trg) otoki, ki so bili z nasipnimi potmi povezani z višje ležečim okoljem (Kras, Biljenski griči).

Vzporedno s temi najdbami in domnevami se porajajo vprašanja, katera ljudstva so takrat poseljevala naše kraje, s čim so se ukvarjala in kakšen je bil njihov način življenja nasploh. Za strokovnjake nedvomno izziv, ki bi bil lahko predstavljen tudi zainteresirani laični javnosti.

Sprehod med gradovi naše okolice od Gorice, Vogrskega, Renč do Devina pa nas popelje v nekoliko bližje, čeprav nič manj zanimivo obdobje. Zgodbe in dogodki, ki se tu prepletajo, pričajo, kako so se na našem območju menjavali gospodarji, kakšen je bil odnos med gosposko in podložniki. Velik pečat je tu pustila rodbina Hofer in pozneje njih nasledniki. Zanimiva je zgodovinska epizoda, ko je renški grof gospodoval devinskemu gradu itd. Mnogo tega smo izvedeli tudi na okroglih mizah, predavanjih in razstavah v lanskem letu, zato bi bil zbornik na to tematiko, ki se pripravlja, prav gotovo dobrodošel.

Taka in podobna spoznanja pri navadnih ljudeh burijo domišljijo in postavljajo vprašanja o narodovem izvoru. Področje, kjer živimo, se nahaja na stičišču treh velikih evropskih ljudstev – Slovanov, Romanov in Germanov. Medsebojni vpliv je prav gotovo prispeval k takemu razmišljanju, tako da tudi strokovnjaki včasih nimajo o tem enotnega mnenja.

S tem, nekoliko lahkotnejšim razmišljanjem odhajamo k dopustniškim dogodivščinam naproti in nasvidenje jeseni!

Boris Arčon

ŽUPAN SPREJEL NAJBOLJŠE UČENCE

V petek, 12. junija, je župan **Aleš Bucik** priredil slavnostni sprejem najboljših učencev iz Občine Renče-Vogrsko. Osnovna šola Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče in Osnovna šola Ivana Roba Šempeter pri Gorici sta za sprejem pri županu predlagali 7 učencev, ki letos zaključujejo šolanje v osnovni šoli in so v vseh letih šolanja dosegali najboljše učne rezultate ter vidne dosežke in najvišja priznanja na različnih področjih.

župan Aleš Bucik

Župan je **Maši Gregorič, Lizi Podbršček, Meti Arčon, Gašperju Čefarinu, Luki Pircu, Nuši Hvalica** in **Janiju Gregoriču** čestital za izredne dosežke in v krajšem nagovoru še posebej poudaril: »Ponosen sem na vas in zagotavljam, da boste imeli v svoji Občini Renče-Vogrsko zagotovljene vse pogoje in možnosti za svoj razvoj in delo. Učencem, ki so jih spremljali ravnateljica **Slavica Bragato**, ravnatelj **Bogomir Furlan** in drugi delavci obeh šol, je nato predstavil razvojne načrte občine, v katerih ima svoje mesto tudi vzpostavitev centra za mladinske dejavnosti. ▶

Župan čestita tudi vsem ostalim učencem, ki so uspešno zaključili šolsko leto in jim želi vesele in zadovoljne počitnice.

GLASBENI POKLON PRIMOŽU TRUBARJU

V petek, 6. junija ob 20. uri smo se zbrali na Dvorcu Vogrsko, da na prijeten, kulturnen način obeležimo 500. obletnico rojstva »botra« slovenske pisane besede, Primoža Trubarja.

Ob uvodni besedi župana **Aleša Bucika** sta nas **Mojca Gal** z violino in **Sebastjan Grego** s kitaro popeljala v čarobni svet dvorne glasbe avtorjev Telemanna, Barona in Bacha.

Maja Orel nas je spretno vodila skozi življenje in ustvarjanje Primoža Trubarja, ki ga je upodobil gledališki igralec **Gorazd Jakomin**.

Izjemno okolje Dvorca Vogrsko, dobra za uho in dušo zaigrana glasba Mojce in Sebastjana so nas popeljali v svet Primoža Trubarja, v njegovo delo in prizadevanje za pisano slovensko besedo. Prav nič težko ni bilo razumeti, zakaj je delo Trubarja za Slovence tako pomembno, saj je tudi pisana beseda avtorice tega poročanja njegova zasluga.

Toda bilo nas je malo zbranih in resnično je škoda, da tako kvalitetna prireditev izzveni v prazno – **lubi Slovenci!**

Katjuša Žigon
Foto: Bogo Rusjan

Srečanje krvodajalcev iz Renč in Oševljeka

DRUŽENJE PLEMENITIH LJUDI

Lepo nedeljsko popoldne je bilo kot okvir za prijetno druženje krvodajalcev-plemenitih ljudi iz Renč in Oševljeka, ki ga je organizirala Krajevna organizacija Rdečega križa pod neutrudnim vodstvom predsednice **Rožice Žvanut**. Srečanje poteka vsakih nekaj let zato, da bi se spomnili krvodajalcev in se jim na primeren in skromen način oddolžili za njihovo plemenitost.

tar Občinskega združenja Rdečega križa iz Nove Gorice **Aleš Markočič**, ki je prisotne tudi pozdravil.

V imenu Sveta KS je tople pozdravne besede krvodajalcem namenila predsednica **Alenka Gregorič**.

V goste so bili povabljeni tudi člani Prostovoljnega krvodajalskega društva iz pobratenega Staranzana v imenu katerih se je za povabilo zahvalil in pozdravil prisotne **Giorgio Vittori**.

Srečanja so se udeležili tudi podžupan Radovan Rusjan in občinski svetniki iz Renč Nevo Pregelj, Marjan Murovec in Katjuša Žigon.

Prijeten in predvsem »veder in nasme-

jan« kulturni program so oblikovali **pevci MoPZ PROVOX iz Renč** z nekaj lepo in doživeto zapetimi pesmimi; **Marija in Miranda** sta bili izredno duhoviti v skeču, kjer sta se srečali sodobnost in zgodovinska preprostost dveh žensk, **Miloša** pa nam je pripeljala oz. kar upodobila Heleno Blagne na svojstven način, ki nas je dodobra nasmejalo.

Predsednica KO Rdečega križa iz Renč **Rožica Žvanut** se je v svojem pozdravnem nagovoru zahvalila vsem krvodajalcem, » **saj so mnoga življenja odvisna prav od vaše dobrote in pripravljenosti pomagati sočloveku. Še posebej hvala in vzpodbuda mladim za srčnost.....**«. Žvanutova je svoj pozdrav zaključila: »Želim vsem, da bi še velikokrat darovali kri, da bi je nikoli ne potrebovali in da bi bili zdravi!«

Srečanje smo zaključili ob prijetnem klepetu in kovanju načrtov za prihodnost. Na naslednjem srečanju, čez nekaj let, pričakujemo vse tiste krvodajalce, ki vas tokrat ni bilo. Vsekakor pa bomo vedno občudovali vašo plemenitost in spoštovali vašo skromnost.

Tekst in foto: Katjuša Žigon

Seznam prostovoljnih krvodajalcev iz Renč in Oševljeka, ki so prejeli priznanja na srečanju KO Rdečega križa v Markovi koči 8. junija:

Pisno zahvalo za desetkrat in več darovano kri – ženske so prejele:

Mojca Rovnan, Arčoni – 10 x darovana kri
Patricija Kalin, Žigoni – 10 x darovana kri
Iva Cotič-Rejc, Oševljek – 12 x darovana kri
Silvestra Gatnik, Lukežiči – 13 x darovana kri
Tanja Stepančič, Arčoni – 13 x darovana kri
Danica Jelen, Tureli – 14 x darovana kri
Damjana Primožič, Renški Podkraj – 15 x darovana kri
Katja Mozetič, Žigoni – 16 x darovana kri

Pisno zahvalo za dvajsetkrat in več darovano kri – moški so prejeli:

Marjan Lasič, Arčoni – 20 x darovana kri
Borut Rovtar, Arčoni – 20 x darovana kri
Miloš Čotar, Martinuči – 21 x darovana kri
Igor Gatnik, Lukežiči – 22 x darovana kri
Miljenko Kovač, Renški Podkraj – 23 x darovana kri
Dušan Mišigoj, Arčoni – 23 x darovana kri
Zorko Jerkič, Arčoni – 24 x darovana kri
Rudi Merljak, Merljaki – 26 x darovana kri
Danijel Mihevc, Mohorini – 26 x darovana kri
Mitja Gombač, Trg – 27 x darovana kri
Borut Ožbot, Trg – 27 x darovana kri
Rudolf Rupnik, Tureli – 27 x darovana kri
Drago Krt, Merljaki – 27 x darovana kri
Zoran Mozetič, Žigoni – 27 x darovana kri
Egon Tribušon, Tureli – 29 x darovana kri

Bronasto plaketo za dvajsetkrat in več darovano kri – ženske so prejele:

Marija Zorn, Lukežiči – 21 x darovana kri
Ida Rojc, Lukežiči – 21 x darovana kri
Milena Fajt, Lukežiči – 22 x darovana kri

Bronasto plaketo za tridesetkrat in več darovano kri – moški so prejeli:

Ivo Šuc, Merljaki – 30 x darovana kri
Aleksander Rejc, Oševljek – 31 x darovana kri
David Lukežič, Trg – 33 x darovana kri
Joško Martinuč, Merljaki – 34 x darovana kri
Grozdan Čotar, Tureli – 37 x darovana kri
Bernard Lapajne, Martinuči – 38 x darovana kri

Srebrno plaketo – ženske in moški sta prejela:

Gabrijela Likar, Trg – 27 x darovana kri
Franko Bregovič, Martinuči – 47 x darovana kri

Zlato plaketo – ženske sta prejele:

Nadja Baša, Martinuči – 35 x darovana kri
Milojka Vodopivec, Tureli – 38 x darovana kri

Zlato plaketo so prejeli moški, ki so darovali kri petdesetkrat in več:

Zlatko Černe, Oševljek – 51 x darovana kri
Fedor Bernard, Tureli – 53 x darovana kri
Franc Černe, Oševljek – 58 x darovana kri
Drago Kosmač, Mohorini – 58 x darovana kri
Darko Budihna, Renški Podkraj – 58 x darovana kri
Silvano Gregorič, Lukežiči – 65 x darovana kri
Vojko Špacapan, Renški Podkraj – 67 x darovana kri
Jože Mask, Trg – 68 x darovana kri
Bojan Jelerčič, Lukežiči – 70 x darovana kri
Angel Saksida, Tureli – 81 x darovana kri

Rožica Žvanut

VOGRINSKI VAŠKI PRAZNIK

Runk fest 1

Prvi letošnji poletni vikend smo na Vogrskem priredili že tradicionalni vaški praznik. Z soncem obsijano tridnevno praznovanje je privabilo na Vogrsko veliko številko obiskovalcev.

Začelo se je v petek 20. junija. Na prvi praznični večer so obiskovalcem zapeli pevci **Moškega pevskega zbora Lijak Vogrsko**, sledila pa je gledališka igra v izvedbi **gledališke skupine BC** iz Bovca z naslovom: Zadrega v bolnišnici dr. Egidija Sršena.

Sobotno dogajanje se je začelo že v zgodnjih dopoldanskih urah z škuljado v parku ob osnovni šoli. **Društvo Šku-**

lja je organiziralo 5. vogrinsko škuljado. Nastopilo je 57 tekmovalcev, od tega je bilo 14 tekmovalcev iz Istre, ki nastopajo v istrski ligi. Prvo mesto so zasedli člani ekipe Vogrsko 2, drugi so bili člani ekipe Vogrsko 1, tretje in četrto mesto pa je šlo na Hrvaško. Tekmovalci iz tujine so bili navdušeni nad prijaznostjo domačinov in lepotami Vogrskega zato so člani društva Škulja že prejeli povabilo na tekmovanje v Istro.

V popoldanskih urah pa se je v Bukovici na prenovljenem igrišču odvijal drugi turnir v malem nogometu, ki so ga v sklopu Runk festa pripravili mladi z Vogrskega v sodelovanju z društvom Mladi Renče -Vogrsko. Na turnirju je sodelovalo šest ekip, prvo nagrado-pršut pa so si priigrali igralci ekipe iz Branika, drugo in tretje mesto pa sta ostali v občini, drugi so bili

Foto: Alan Breščak

Foto: Alan Breščak

Runk fest 2 in 3

ekipa iz Renč, tretji pa Vogrini. Sodelovale pa so tudi ekipe iz Bukovice- Volčje Drage, Gradišča in Ajševice. Po športnem dogajanju v Bukovici pa je sledila zabava na Vogrskem. Na igrišču za šolo se je odvijal že tretji **Runk fest**. Organizatorji so prireditev poimenovali po predelu pod osnovno šolo, ki se ga že dolgo drži ime runk. Ime se je odlično prijelo med obiskovalci, ki jih tudi letos ni primanjkovalo. Številni poslušalci so bili navdušeni nad organizacijo in dobro glasbo. Igrali so nam vsem poznani Zmelkoov, italijanska skupina Xpres, Instinkt iz Branika ter renški Sun wise. Večer pa je zaključil DJ Riki. Organizatorji- mladi iz Vogrskega so nad uspehim večerom navdušeni. Prireditev je potekala brez zapletov, dobro je bilo poskrbljeno za varnost, pohvale obiskovalcev pa še kar dežujejo. To je

Foto: Nataša Podgornik

Razstava starih predmetov

Foto: Nataša Podgornik

Kmečke žene

Mladinski pihalni orkester Vogrsko

mladim še prav posebej v ponos, saj je organizacija takšne prireditve velik za-logaj, še posebej, ker nas pestijo tudi fi-nančne težave. Zato se mladi zahvaljujemo za pomoč vsem sponzorjem, Občini Renče-Vogrsko ter KS Vogrsko. Posebna zahvala gre tudi predsedniku KS Vogrsko Kazimirju Kerševanu ter predsedniku pi-halnega orkestra Vogrsko Milošu Grego-riču.

Ko smo mladi šele odhajali domov, so se pohodniki že zbirali pred dvorcem

Vogrsko in se pripravljali na pohod po poteh KS Vogrsko. Pohodniki so se lahko odpravili na 5 ali 12 kilometrsko progo. Športnemu dopoldnevu je nato sledilo kulturno dogajanje za osnovno šolo. Po-deželske žene so odprle svoje razstavne prostore v šolski telovadnici, kjer so se predstavile z razstavo starih predmetov ter razstavo peciva, katerega so obisko-valci nato lahko kupili. Ob 18 uri sta na prizorišče prikoralala **pihalni orkester Izola** in **pihalni orkester Vogrsko**. Sle-

dila sta koncerta mladinskega pihalnega orkestra iz Izole, mladinskega pihalnega orkestra iz Vogrskega, ter koncerta obeh matičnih orkestrrov. Gostujoči orkester smo še pred začetkom prireditve pope-ljali po Vogrskem in jih pogostili na Frla-novi kmetiji.

Vogrinski praznik je uspel. Tudi zaradi lepega, sončnega vremena. Uspeh nam daje nov zagon, da se naslednje leto zo-pet srečamo.

Nataša Podgornik

Nogometni turnir 1 in 2

SREČANJE STAROSTNIKOV, BOLNIH IN INVALIDOV V RENČAH

V nedeljo, 15. junija smo popol-dne preživeli nekoliko drugače.

Župljani Renč smo se skupaj z varovan-ci doma upokojencev Gradišče in Me-dic hotela, našimi starejšimi in bolnimi srečali pri sveti maši. Prijetno druženje smo nadaljevali v župnišču.

Dan, ki je obogatil vse nas.

Karitas Renče

ŽIVLJENSKA POT

ZLATO SONCE NAJ NAM VEDNO SIJE
ZDRAVO ŽIVLJENJE NAJ NAM KLIJE
VEDNO PRISOTEN NAJ NAM BO
POGUM
IN ZDRAV RAZUM

NADALJNI NAŠ KORAK
NAJ STOPA BREZ NAPAK
ŽIVLJENJSKA POT
NAJ BO CVETOČA VSEPOVSOD
DOKLER USODA NAM JE DANA, SREČA
NAJ BO DAROVANA

Danica Bergoč – Volčja Draga

UČIMO SE ANGLEŠČINE

What's your name?
Where do you live?

In tako smo začeli. Prijazna profesorica Suzana (prava Angležinja, rojena v Angliji) nas je seznanila z učnim programom in načinom dela pri tečaju angleškega jezika.

Bili smo redna skupina, ki se je sestajala vsako sredo. Nekateri mladi, drugi malo starejši in mi, oldtimerji, smo stvar vzeli resno.

Predelali smo razna področja od predstavitve do ure, časa, družine, dela, oblačenja, delov telesa, opisov ljudi, vremena, mesta, prometa, potovanja, počitnic, orientacije in še in še.

Škoda, da je bil tečaj prekratek! Osvežili smo znanje angleškega jezika.

Človek se uči vse življenje. Odkrivanje neznanega je prirojena potreba vsakega človeka. To nam vrača občutek varnosti in osebnega zadovoljstva. Učenje podaljšuje življenjsko vitalnost in podpira našo samostojnost.

Renata Tischer

Upokojenci so si ogledali muranske izdelke IZLET V BENETKE

Z društvom upokojencev smo po daljšem času znova sklenili, da se odpeljemo na kak izlet za en dan. **Silvo Mikluž**, motor našega društva se je napolil do avtobusnega podjetja **Avrigo** v Novo Gorico in se po pogajanjih vrnil nazaj s programom potovanja. Padla je ideja, da gremo v Benetke.

Na našem stalnem mestu nas je že zgodaj zjutraj pričakal avtobus in kmalu smo se polni dobre volje odpravili Benetkam naproti. Pot nas je vodila skozi Bilje do Vrtojbe. Ko smo prestopili našo bivšo zahodno mejo z Italijo, nismo imeli občutka, da smo že v Italiji; tako hitro se je vse skupaj odvijalo! Vodič nas je opozoril na dokumente v slučaju mejne kontrole. Celotno pot do Benetk smo z navdušenjem poslušali zgodovino italijanskih mest, ki nam jo je slikovito opisoval naš vodič. Po nekaj urah vožnje smo se ustavili v kraju Punta Sabioni, kjer smo se kmalu nato vkrcali na ladjico in se peljali na prvi izmed 300 otokov, in sicer na otok Burano. Na otoku Burano smo si ogledali vse otoške znamenitosti, fotografirali in seveda nakupovali po majhnih trgovincah. Vso pot nam je vodič izjemno lepo

opisoval zgodovino tega otoka. Po nekajurnem ogledu Burana smo se znova z ladjico odpeljali proti drugemu otoku Muranu. Otok Murano je znan po muranskem steklu. Prva naša destinacija je bila ravno to, da si v živo ogledamo izdelavo nekaterih predmetov iz muranskega stekla. Mojster nam je iz kosa stekla (steklo je v tekočem stanju zelo fleksibilno – kot plastika) v nekaj minutah izdelal predmet. Lahko smo si kupili tudi nekaj teh izdelkov. Nato smo si ogledali še celoten otok z znamenitostmi in sledil je malce daljši ogled Benetk. Benetke so bile v času Beneške republike vodilne v Evropi. Zato je tudi življenje v Benetkah zelo drago. To pričajo tudi cene, ki smo jih primerjali s cenami na prejšnjih dveh otokih. Ogledali smo si Markov trg s cerkvijo, Dožev palačo in sodišče. Nismo šli niti mimo znanega Mostu vzdihljajev. Pod sodiščem so zapori in vsakdo, ki se je tam znašel, je vedel, da bo umrl. Zato torej Most vzdihljajev.

Turistov je bilo za tisti čas zelo veliko. Težko si je predstavljati, koliko je šele turistov na višku sezone.

Sledila je končna vožnja do Punta Sabioni, Od koder smo se odpravili proti domu in prispeli v zgodnjih večernih urah.

Tekst in foto: Roland Tischer

IZLET V VICENZO IN LAGO DI COMO

Na izlet v Vicenzo in Lago di Como smo se odpravili deževnega jutra v soboto, 19. aprila. Med potjo je dež prenehal in smo prispeli v Vicenzo, prelepo Palladijevo mesto. Palladi je bil znameniti arhitekt, ki je gradil v Benetkah in Vicenzi, kjer je bil rojen. Zato mestu nekateri pravijo Benetke na zemlji. Ogledali smo si baziliko, ložo, Teatro Olimpico in čudovite trge. Veliko zgradb so v tem času obnavljali. Pot smo nadaljevali proti jezeru Como, ki leži med jezerom Garda in Lago Maggiore v gorati pokrajini. Pričakal nas je sončen dan. Najprej smo se z vlečnico vzpeli na hrib na jezerom oz. mestom Brunate. S hriba smo si ogledali mesto, jezero, uživali in pohajkovali. Tudi na hribu so prelepe vile, hoteli, cerkev, butik in drugo. Z vlečnico smo se spustili v mesto, kjer smo si ogledali romansko-longobardsko arhitekturo. Stolnica je zelo lepa in bogata. Pred njo sta kipa obeh starorimskih zgodovinarjev Plinija starejšega in Plinija mlajšega, ki sta se tu rodila. Domov smo se vrnili pozno zvečer, srečni in zadovoljni.

Nada Mikluš
Foto: Milan Zorn

Upokojenci iz Bukovice in Volčje Drage v Parizu

MESTO POLNO LEPOT

Tretje življenjsko obdobje je čas neizmerne svobode. Človek daje svoje bogastvo in ga razvija, ko sprejema bogastvo drugih.

Pariz...., kar nekaj časa nazaj smo si rekli upokojenci iz Bukovice in Volčje Drage. Zakaj pa ne?

Beseda je dala besedo in naš Silvo je meni nič, tebi nič, odvihral na Avrigo in prinesel program izleta. Kocka je padla: gremo v Pariz od 14. do 18. maja.

Pred »Mizarjem« smo se vkrcali na avtobus polni dobre volje novim dogodivščinam naproti.

Peljali smo se mimo Palmanove, Beljaka, nočnega Salzburga, Münchna, Stuttgarta proti Franciji, proti Parizu.

Pariz smo si ogledali z metrojem – s hitrim vlakom, z ladjico po Senni. Videli smo moderno četrt La Defense, pot nas je vodila mimo Slavoloka zmage, do Eifflovega stolpa (zaradi predolgega čakanja, da se bi povzpeli prav do vrha, smo se odločili v naslednjih dneh).

Odpravili smo se do Hotel des Invalides – do kompleksa, ki ga je »sončni kralj«, Ludvik XIV dal zgraditi, da bi v njem našel mir in počitek. Ogledali smo si tudi Napoleonov sarkofag.

Dobesedno pridivjali smo v hotel, se tam

namestili in večerjali. Zaspali smo brez vsakega pripomočka, utrujeni in crknjeni. Drugi dan smo pričeli z ogledom v središču mesta Ile de la Citi. Ogledali smo si katedralo Notre Dame, nadaljevali z ogledom cerkve Saint Chapelle...

Pot nas je vodila v Latinsko četrt; to je center visokega izobraževanja. V tej četrti se nahaja znamenita Sorbonska univerza. Nekoliko naprej je tudi Pantheon, kjer počivajo francoski velikani.

Zapeljali smo se na Montmartre, ki je s svojim ritmom življenja privabljala umetnike in pisatelje. Videli smo tudi znameniti Mouline Rouge in romansko bizantinsko cerkev Sacre Cour v čast padlim v francosko-pruski vojni.

Nastanili smo se v hotelu in večerjali. Iz hotela je odmevala slovenska pesem. Pokazali smo Francozom, kaj vse znamo upokojenci. Vzdušje je bilo na višku.

Naslednje jutro smo si ogledali Eifflov stolp, odpeljali smo se do znamenitega dvora Versailles. Najzanimivejši so bili kraljevi apartmaji, dvorana ogledal in vrtov.

Po povratku v Pariz smo si ogledali tudi muzej v Louvru.

Po obisku cerkve Sacre Cour nas je pozdravil dež, ki ni nehal padati vse do doma.

V poznem popoldnevu, ko smo se vračali domov, smo na desni strani zagledali spomenik na Cerju in na levi Sveto goro. Zavedali smo se, da se peljemo v najlepša kraja na svetu: v Bukovico in Volčjo Drago – v Slovenijo.

Tischer Renata
Foto: Milan Zorn

Podeželske žene z Vogrskega na izletu v Pomurju

OGLED OCEANA ORHIDEJ

Podeželske žene iz Vogrskega smo se v soboto, 24. maja odpravile na izlet v Prekmurje. Cilj našega potovanja je bil ogled vzgoje in gojenja orhidej.

Ker smo se namenile obiskati drugi konec Slovenije, smo se odpravile od doma v zgodnjih jutranjih urah. Pohitele smo proti Ljubljani. Za jutranjo kavico in slasten krof smo se ustavile na Trojanah. Pot smo nadaljevale proti SV delu Slovenije, mimo Maribora in Lenarta. Naš prvi ogled je bil Plečnikova cerkev v Bugojni.

Pot smo nadaljevale po manjših vaseh in se ustavile v Selu pri lončarju. V tej vasi je bilo pred leti veliko ljudi, ki se je ukvarjalo s to obrtjo in živeli z njo. Sedaj pa je samo en obrtnik, ki rad pokaže, kako se obdeluje glino in končni izdelek. Pokazali so nam tudi staro veliko peč, ki jo napolnijo in pečejo izdelke dvakrat letno. Tukaj smo si lahko kupile njihove lončene posode in modele za pecivo.

Naslednji postanek je bil bolj zdravilne narave, kajti za debelo uro smo se sprehajale po zdravilni poti oz. točkah ob Bukovškem jezeru. Steklениčke smo si napolnile z osvežilno vodo iz naravnega izvira. Te zdravilne točke so za lajšanje vseh tegob in bolečin človeškega telesa.

Napolnjene z energijo smo se popeljale do Dobrovnika na ogled orhidej. Danosti prekmorske narave so obogatili s koščkom barvite tropske divjine - vrtom tropskih in uporabnih tropskih rastlin. Poleg ogleda okrasnih tropskih rastlin smo imele možnost, da v naravnem okolju spoznamo uporabne tropske rastlin, s katerimi se vsakodnevno srečujemo, a jih ne poznamo. Od blizu smo si ogledale kako rastejo vanilja, bombaž, kava, poper, avokado. Občudovale smo zbirko flamingovcev in vzpenjalk. Tropski vrt je visok šest metrov ter se razteza na več kot 400 kvadratnih metrov. Skozi njega je speljana krožna pot, ki omogoča, da vse rastline vidimo od blizu. V prodajalnem

centru Tropskega vrta smo imele možnost nakupa orhidej. Izbira je bila med več deset različnimi križanci falenopisov. V dar so nam poklonili še brošuro o gojenju orhidej.

Pot nas je vodila po čudovitih prekmurskih pokrajinah do Časarovega vodnega mlina v Berkovcih, katerega gradnja sega v leto 1930 in je postavljen ob Ratkovskem potoku na robu gozda. Konec leta 1968 je vodni mlin prenehal delovati. V notranjosti mlina je urejena etnološka zbirka orodij.

Zadnja postaja je bilo Goričko do znamenitega gradu, ki velja za največjega v Sloveniji in se razprostira na bazaltni vzpetini v naselju. Grad ima 365 soban, grajsko kapelo, poročno dvorano in številne delavnice. Pred gradom pa se nahaja park v angleškem slogu, z domačimi in drugimi zanimivimi drevesi.

Dan se je nagibal v večer, zato smo se odpravile proti gostišču, kjer so nam postregli dobro večerjo z domačimi dobrotami. Domov smo se vrnile v pozni večerni uri.

Darja Fornazarič

Učenci OŠ Lucjana Bratkoviča Bratuša o ekologiji

ZEMLJO SO NAM POSODILI OTROCI

Agencija republike Slovenije za okolje in Zveza prijateljev mladine Slovenije sta letos že četrthi organizirali projekt z naslovom "Zemljo so nam posodili otroci", s katerim spodbujajo ozaveščanje in izobraževanje prebivalstva o pomembnosti ohranitve našega planeta, oz. temelji na pozitivnem odnosu do okolja. K sodelovanju so tudi letos povabili učence višjih razredov osnovnih šol in srednješolce, da pripravijo nominacije podjetij in posameznikov v svojem okolju, ki veliko vlagajo v ohranjanje čistega zraka, čiste vode, ne obremenjujejo zemlje ter delujejo pri promociji ohranjanja naravnega okolja, lahko pa so predstavili delovanje šole na tem področju.

Na Osnovni šoli Lucjana Bratkoviča Bratuša v Renčah so osmošolci **Peter Božič, Maja Hladnik, Andrej Lozar, Luka Martinuč** in **Petra Rusjan** pod vodstvom učiteljice **Alme Gregorič** in ob pomoči učiteljice **Lee Čibej** pripravili dve nominaciji in predstavitev dela šole. Kot organizacijo, ki veliko vlaga v ohranjanje čistega zraka so nominirali podjetje Goriške opekarne, kot posameznika, ki že več kot dvajset let ekološko prideluje vino, pa so nominirali **Valterja Mlečnika** iz Bukovice.

V nalogi, za katero so prejeli priznanje kot najbolj aktivna šola, so učenci predstavili večletno delo, ki ga na področju ekologije in ohranjanja naravnega okolja izvajajo učenci šole. Na šoli že od leta 2000 nameenjajo en dan dejavnosti ekologiji, ko učenci nižjih razredov izvajajo čistilne akcije, skrbijo za izgled šole in okolice, učijo se o pomenu ločevanja odpadkov, recikliranja, raziskujejo pomen pitne vode, ogledajo si čistilno napravo, izdelujejo ptičje krmilnice, okraske iz prazne embalaže... in vsako leto povabijo k sodelovanju tudi starše. Učenci višjih razre-

dov spoznavajo biološko pridelavo hrane, pomen čistih voda za življenje, ribogojništvo, eksperimentalno delo na Zavodu za zdravstveno varstvo, kjer analizirajo pitno vodo, raziskovali so čistost vode v reki Vipavi in njenih pritokih v okolici Renč, posledice prometa v strnjem naselju Renče, pripravili okroglo mizo na temo azbestoza... Med ostalimi dejavnostmi, ki kažejo na aktivnosti šole, učenci že nekaj let izdelujejo koledar s fotografijami, ki prikazujejo skrb za naravno okolje. Pod vodstvom učiteljic **Slavojke Furlan** in **Jožice Jereb** so fotografirali in popisali vodnjake v Renčah, pri čemer so zbirali podatke o tem, kako so se v Renčah in okolici včasih oskrbovali s pitno vodo in v katere namene uporabljajo vodo iz vodnjakov danes. Predstavili so ekološki avto, ki sta ga izdelala **Andrej** in **Peter**, projektno nalogo Zakladi domačega kraja, v okviru katere so pripravili slovar narečnih besed, turistični vodnik po Renčah v štirih jezikih in še veliko zanimivega. Skratka, naloga je pregled večletnih dejavnosti učencev naše šole na področju ekologije in ohranjanja naravnega okolja.

Slavnostna podelitev nagrad je bila ob svetovnem dnevu Zemlje na ljubljanskem gradu. Prireditve se je udeležilo veliko uglednih gostov, kot na primer predsednik republike Danilo Turk, ki je bil tudi slavnostni govornik, minister za okolje in prostor Janez Podobnik, ljubljanski podžupan, predsednik Agencije republike Slovenije za okolje, predsednik Zveze prijateljev mladine Slovenije, državna sekretarka iz Ministrstva za šolstvo... kar kaže na pomembnost dogodka ter vedno večjega pomena ohranjanja naravnega in čistega okolja.

Ob obisku na njihovi šoli so nam učenci, ki so pri projektu sodelovali, povedali, kako je potekalo njihovo delo. Vsi so učenci 8. a razreda.

Maja Hladnik: "Tiste učence, ki smo se na tekmovanju iz kemije uvrstili na državno tekmovanje, nas je učiteljica **Alma Gregorič** povabila k projektu "Zemljo so nam posodili otroci" in ponudbo smo sprejeli. Nato

smo si razdelili naloge, kdo bo pobrskal za ene in kdo za druge podatke. Ko smo imeli gradivo zbrano, smo začeli z urejanjem in sestavljanjem v celoto. Dokončno oblikovano nalogo smo nato poslali v Ljubljano in sledila je nagrada, ki smo jo prejeli 21. aprila."

O vodnjakih nam je pripovedoval **Peter Božič:** "V Renčah in okolici je bilo nekoč zelo veliko vodnjakov. Imela ga je skoraj vsaka družga hiša. Takrat so jih uporabljali tudi za pitno vodo, za živino in med vojno tudi za oskrbo vojakov. Danes se uporabljajo le še za zalivanje rož in vrtov. Veliko teh vodnjakov je "preživelo" tako prvo kot tudi drugo svetovno vojno in še danes stojijo ter so v uporabi."

Andrej Lozar nam je povedal, kako je nastajal koledar: "V septembru lani smo začeli z digitalnim fotografiranjem. Nekega dne smo se domenili, da bi lahko naredili koledar. Šli smo po vseh krajih v naši občini, od Renč do Vogrškega in fotografirali vse, kar se nam je zdelo zanimivega. Da bi ugotovili, kako so uspele fotografije, smo na šolo povabili fotografa **Lea Caharjio**, ki nam pokazal na dobre in slabe izdelke. S tako izkušnjo smo ponov-

no šli na teren fotografirat in na koncu smo izbrali 12 najbolj uspešnih slik za vsak mesec v letu in tako je nastal koledar, ki smo ga podarili vsem hišam v naši občini."

O Zakladih iz domačega kraja pa nam je **Petra Rusjan** povedala: "Nalogo smo zastavili tako, da smo obiskovali sorodnike, sosede in druge domačine in jih spraševali o domačih običajih, zanimivostih, preteklosti in podobnem. Vsakdo izmed nas, ki je sodeloval pri nalogi, je tudi opisal eno stvar (npr. grad, mlin...). Vse opise smo posneli in tako je nastala kaseta "Zakladi domačega kraja". Ko smo povpraševali sogovornike o raznih zanimivostih, so nam le-ti veliko stvari pripovedovali v narečju. Tako smo zbrali veliko narečnih besed in izrazov in jih uredili v slovarček narečnih besed, ki smo ga pripravili in ga podarili med krajane."

Zapis sta pripravila **Alma Gregorič** in **Boris Arčon** v sodelovanju z učenci projektne skupine.

NA OBISKU PRI ČEBELARJU BOGDANU

V skupini Metuljčki v vrtcu Bukovica smo se seznanjali z življenjem čebel. Preko različnih dejavnosti smo spoznavali, kakšne so čebele, kaj delajo, kako se gibljejo, zakaj so koristne... Veliko smo se ob tem pogovarjali, ustvarjali tako likovno, plešno in glasbeno. Niso manjkale niti pravlјice in pesmice o čebelah. Želeli pa smo si ogledati čebelnjak in se seznaniti z delom čebelarja.

Pokušnja medu

Pazljivo poslušajo razlago

Matevžev nono **Bogdan Bergoč** nas je prijazno povabil na svoj dom v Volčji Dragi. Izbrali smo sončen dan in odšli. Bogdan, njegova žena **Liljana** in Matevževa pranova **Danica** so nas prijazno sprejeli. Ogledali smo si čebelnjak od zunaj in iz zadnje strani. Videli smo matico in trota, spoznali njuno vlogo v čebelnjaku in izvedeli veliko zanimivosti iz življenja čebel. Čebelar Bogdan nam je pokazal kako poteka njegovo delo, ko čebele napolnijo vse luknjice v satovju. Videli smo kako se

očisti satovje, kako se toči med in poskusili različne vrste medu. Ogledali smo si tudi druge pridelke, svečke iz čebeljega voska in kalupe za izdelavo svečk. Čebelar Bogdan je vsakemu podaril kozarček kremnega medu in svečko. Preživeli smo zanimivi in prijetni urici. Hvaležni smo za vsa nova spoznanja o čebelah in prijazno pogostitev.

Irena Zgonik in Vesna Špacapan
Foto: Bogo Rusjan

Satovje, kjer čebele spravljajo med

MLADI PEVCI NAVDUŠILI

Petje na Primorskem je imelo v preteklosti posebno vrednost, saj je slovenska pesem ohranjala slovenski narod tu ob meji. Danes ni potrebe, da bi zaradi pritiskov gojili pesem, je pa potrebno, da gojimo slovensko besedo in s pesmijo blažimo bolečine, lajšamo težave, razveseljujemo ljudi. Velikokrat je najbolj priročna v veseli družbi in nenazadnje daje priložnost, da s petjem obeležimo marsikatero prireditev ali razstavo.

Na zaključni pevski prireditvi, ki se je odvijala 26. maja v Kulturni dvorani v Renčah, so se predstavili: najmlajši pevci iz vrtca Renče in vrtca Bukovica, pevci otroškega zbora iz Renč in Bukovice ter pevci mladinskega pevskega zbora Renče, ki so s svojim pevskim nastopom sporočili, da je vsak dan čas za sanje, za male in velike želje, za smeh, radost in veselje in pot, ki te naprej pelje.

Nataša Domizet

PREDSTAVITEV INŠTRUMENTOV

V petek, 16. maja smo člani mladinskega pihalnega orkestra Vogrsko imeli koncert in predstavitev inštrumentov na OŠ Prvačina in Dornberk. Igrali smo otrokom iz vrtca in učencem do četrtega razreda. Najprej smo predstavili vsak inštrument posebej, nato pa še pogumno zaigrali nekaj skupnih skladbic. Bilo nam je lepo in upamo, da smo še katerega navdušili, da se nam v naslednjem letu pridruži.

Irena Gregorič

Pomladni del kotalkarske sezone

RENČANKE PRESENETILE EVROPSKE KOTALKARSKE VELESILE

Pokala Nemčije v Freiburgu, ki velja za enega od najodmevnejših tekmovanj na stari celini, sta se kot edini slovenski predstavnici udeležili **Lucija Mlinarič** in **Sara Pregelj**. Barve slovenske reprezentance sta branili več kot odlično, saj sta se vrnili s štirim kolajnami. Obe sta v hudi mednarodni konkurenci osvojili bron v obveznih likih in srebro v prostem programu, Sara kot starejša mladinka, Lucija pa med članicami.

V maju in juniju je bilo kar nekaj tekmovanj v Sloveniji in zamejstvu na katerih so naši kotalkarji stali na stopničkih.

Vso kotalkarsko elito sta presenetili **Jessica Marka** in **Lana Pregelj**, ki sta na memorialu Giuseppe Filippioni v Misano, v številni mednarodni konkurenci osvojili

drugo in tretje mesto v prostem programu v njuni kategoriji.

Istega tekmovanja sta se udeležili tudi **Tanita Kaja Černe** in **Ana Turel**, ki sta se v hudi konkurenci v kategoriji starejših deklic z odlično izpeljanimi programi uvrstili na prvo oz. peto mesto.

20. in 21. junija so se kotalkarji udeležili tekmovanja v Pulju. Z odličnimi uvrstitvami so kot najboljši klub na tekmovanju, kjer je tekmovalo več kot deset klubov iz štirih držav, zaslužno osvojili prehodni pokal.

Starejše tekmovalke se pripravljajo na tekmovanje v Parizu, vsi skupaj pa na državno prvenstvo, na katerem bodo rezultati odločali, kdo se bo uvrstil v slovensko reprezentanco.

MR

Tretja tekma v motokrosu za pokal Akrapovič

GREGORIČ POMETEL S KONKURENCO

Društvo Gas Vrtejska je v nedeljo, 8. junija organiziralo 3. tekmo v motokrosu za pokal Akrapovič. Dirke se je udeležilo okrog 150 voznikov iz Italije, Avstrije, Hrvaške, Srbije in Slovenije. Udeležili so se je tudi člani našega kluba A.B.C. SPORT. Kljub slabemu vremenu in blatnemu terenu so dosegli dobre rezultate. Najbolje se je izkazal **Andrej Gregorič**, ki je v kategoriji 125 R2 pometel z mednarodno konkurencjo in dosegel prvo mesto pred zasledovalcem iz Avstrije. V isti kategoriji pa je **Gregor Komac** privozil 32. mesto. **Janoš Vičič** je v kategoriji OPEN R2 dosegel odlično peto mesto, njegov brat **Tilen** pa v kategoriji 85ccm osmo mesto. Člani našega kluba so se udeležili tudi prve in druge pokalne dirke v Slovenskih Konjicah 14. 4. In v Brežicah 18.5. Že na prvi dirki se je dobro odrezal Andrej Gregorič z drugim mestom, Tilen Vičič s sedmim mestom. Ravno tako je tudi na drugi dirki v Brežicah Andrej Gregorič stal na stopničkih za zmagovalce z osvojenim tretjim mestom. V tej kategoriji je Gregor Komac zasedel 29. me-

sto. V kategoriji OPEN je Janoš Vičič privozil odlično sedmo mesto, njegov brat Tilen v kategoriji 85 ccm deveto mesto.

Andrej Gregorič se udeležuje tudi tekmovanja za državno prvenstvo. Žal pa letos v tem prvenstvu nima sreče. Zaradi poškodbe je izpustil dirko v Semiču. V Slovenj Gradcu je po odlični vožnji v zadnjem krogu ob nenadnem velikem naližu zaradi neustreznih gum padel, a vseeno privozil skozi cilj. V skupnem seštevku je zdrsnil na 14. mesto.

Slovenske Konjice so letos gostile edino dirko za evropsko prvenstvo v kategoriji

125 junior in OPEN. V kategoriji OPEN se je preizkusil tudi Andrej Gregorič, ki se je prvič srečal z evropsko konkurencjo. Po uspešnih sobotnih kvalifikacijah se je v nedeljo spoprijel z blatno progo v hudi konkurenci. Klub temu mu je uspelo prvič na prvi dirki osvojiti devetnajsto mesto in dve točki.

Do konca prve polovice sezone je še pokalna dirka v Orehovi vasi. Andrej Gregorič pa se po tej dirki odpravlja na odprto mednarodno prvenstvo v Srbijo (Čačak) in mu zaželimo odličen rezultat.

Tomo Gregorič, foto: Matjaž Košir

Društvo ljubiteljev terenskih vozil OFF ROAD EXTREME TEAM

SPRETNOSTNA VOŽNJA Z TERENSKIMI VOZILI

24. in 25. maja je bila na prostoru Goriških opekarn v organizaciji društva ljubiteljev terenskih vozil OFF ROAD EXTREME TEAM dvodnevna prireditev s preizkušnjami v spretnostni vožnji s terenskimi vozili.

Preizkušnje veljajo za državno prvenstvo in potekajo v treh kategorijah: soft, spretnostna in hard (**soft** – vožnja med količki z žogicami po zahtevnem terenu, tekmovalci morajo pri tem paziti da poleg podrtja količka ne premaknejo žogice ki je na vrhu votlega količka. **Spretnostna** – vožnja po zahtevni in vijugavi poti omejeni z trakom – kjer tekmovalci poleg natančnosti pokažejo tudi hitrost manevriranja med ovirami in kot tretja verjetno najbolj atraktivna preizkušnja: **hard** kjer posebno opremljeni terenci (varnostna kletka, naprava za vleko, vzmetenje, gume...) vozijo po zelo zahtevni progi (blato, vzponi, previsi, jarki...). Preizkušnje so se odvijale na saniranem delu glinokopa Goriških opekarn, katerim gre vsa zahvala za posluš in pomoč pri izvedbi prireditve. Na prireditvi je v dveh dneh sodelovalo 37 posadk v spretnostni, 25 v soft in spretnostni ter 12 posadk v hard preizkušnji, skratka v

dveh dneh je v treh disciplinah in 6 kategorijah sodelovalo 37 posadk (voznik in sovoznik). Letošnje leto je bilo manj tekmovalcev, predvsem zaradi slabega vremena, kljub temu so bili vsi sodelujoči z organizacijo in razmerami zadovoljni. Drugi dan prireditve v nedeljo, 25. maja so prišli na svoj račun tudi gledalci, saj so lahko opazovali posadke terenskih vozil pri premagovanju najtežjih ovir in v boju s povsod prisotnim blatom. Prireditev je bila uspešno izpeljana in s podelitvijo pokalov najboljšim v nedeljo, 25.

maja tudi zaključena. Ker pa so za izvedbo take prireditve potrebna sredstva in nemalo prostovoljnega dela, se najlepše zahvaljujemo vsem, ki ste nam pomagali sponzorjem, krajevni skupnosti Renče, občini Renče-Vogrsko, prav posebna pohvala pa gre našim mladim članom in podpornikom za pomoč pri pripravi in izvedbi prireditve.

Vidimo se naslednje leto!

Viljem Košuta

PREDVSEM DELO Z OTROKI

DPP Kopre Jan 2008

Izboljšani pogoji, ki jih je omogočila naša nova občina, so se odrazili tudi v dejavnosti našega društva.

Številčno se je društvo precej ojačalo, saj je štel skoraj 300 članov, kar je tretjina več kot v pretekli sezoni, od tega več kot 180 otrok. Zaradi številnih vrst je postala telovadnica pretesna in zaradi prostorske stiske nismo mogli sprejeti vseh odraslih interesentov in se jim ob tej priložnosti opravičujemo. Kot vsako leto smo se posvetili predvsem delu z otroki. Poleg Nacionalne športne šole, v katero sprejmemo vse interesente, smo imeli še gimnastično športno šolo A programa ŽŠG, akrobatiko, skoke z male prožne ponjave in C

program ŠG. Kljub slabšim pogojem za kvalitetno vadbo in zelo močni konkurenci so naši tekmovalci na tekmovanjih dosegali zavidljive rezultate.

V akrobatiki, skokih z MPP in C programu ŠG so na državnih in pokalnih tekmah članice osvojile eno drugo in dve ekipni tretji mesti, mladinci so bili dvakrat tretji, člani pa enkrat drugi in enkrat tretji. Najbolj pa so prijetno presenetili cibanani od 6 do 8 let starosti, ki so osvojili vse ekipne državne in pokalne naslove. Posamezno pa kar 4 zlate, 3 srebrne in 2 bronaste medalje. To je res težko ponovljiv dosežek, ki so ga naši tekmovalci dosegli pod strokovnim vodstvom trenerjev **Jurija Arčona** in **Egona Preglja**.

Vidno so napredovala tudi dekleta v A programu ŽŠG. Skoraj v celoti so presto-

pile državno stopnjo, v kateri so tekmovali. Na pokalnem prvenstvu Primorske, ki smo ga letos prvič organizirali v Renčah, pa so si vse ekipe izborile pravico nastopa na pokalnem državnem prvenstvu. V veliki konkurenci so se uvrščale za ekipami iz najboljših društev Slovenije. V prihodnosti pa se bomo trudili tudi za preboj med najboljša društva v Sloveniji z veliko gimnastično tradicijo. Na tekmovanjih se vedno bolj pozna kvaliteto delo naše trenerke **Mojce Arčon** in vaditeljic **Sare Čotar** ter **Jerneje Žorž**. Lahko se pohvalimo, da bo že prihodnje leto naša predstavnica **Sara Šuligoj** tekmovala v 6. državni stopnji, kar pomeni že uvrstitev v vrhunsko gimnastiko.

Dekleta so se dobro odrezala tudi na mednarodnem tekmovanju v športni gimnastiki v Košicah (Slovaška), kjer so med predstavnicami iz 12 držav osvojile ekipno 4. mesto. Vsekakor je to za našo žensko gimnastiko do sedaj največji uspeh. Pokazale so, da se lahko kosajo tudi z vrstnicami iz drugih držav. Prav na področju športne gimnastike želi-

DP Sečovelje posamezno prvi 2007-2008

ŽŠG nivojsko Koper 2008

mo kvaliteto dvigniti na višji nivo. Za tak kvalitetnejši preskok pa razmišljamo o ustreznem, z gimnastičnimi orodji in pripomočki opremljenem prostoru. Šolska telovadnica, ki nam nudi gostoljubnost, je že za obstoječi program polno zasedena.

Velikemu številu odraslih smo omogočili ▶

DP Akrobatika ekipno prvi 2007-2008

MPP Renče člani posamezno tretji Mugerli 2008

*Ekipa cicibanov s trenerjema 2007-2008:
Klečijo: Žan Zorn, Dominik Knez, Lenart
Žežlina, stojijo: Jurij Arčon (trener), Tom
Zavادلal, David Peras, Anej Špacapan,
Miha Pregelj, Egon Pregelj (trener)*

MPP članice ekipno druge 2008

ŠG ciciban ekipno prvi 2007-2008

▶ redno vadbo. Moramo priznati, da nas je število presenetilo. Imeli smo vrsto STV in vrsto fizioterapije. Nekaj pa je bilo takih, ki so se vključevali v naše dejavnosti le občasno.

Organizirali smo tudi dve množični prireditvi: pohod na Trstelj in spust po reki Vipavi, ki sta bili množično obiskani in sta lepo uspeli.

Vsekakor moramo priznati, da smo z novo občino dobili sogovornika, ki ima posluš za naše delo, kar nam daje novega elana za bodoče delo.

Naša želja je, da bi prav vsakemu otroku omogočili, da se športno udeleži, zato vabimo še vse tiste, ki do sedaj še niste bili športno aktivni, da se nam v prihodnji sezoni pridružite in si tako odprete nove športne izzive, s katerimi se boste srečali v našem društvu.

D.A.

MPP Renče posamezno prvi 2008

V zadnjih letih ljudje množično zasajajo oljke

OŽIVLJENO OLJKARSTVO NA GORIŠKEM

Grb
Goriškega
oljkarškega
društva:

Dozorevajoči sadeži in etiketa izdelka

V Vipavski dolini, Brdih, Obsočju in zahodnem Krasu se je zadnji dve desetletji in pol posadilo nekaj tisoč oljk letno. Ljudje jih zasajajo ob hišah, počitniških hišicah in v manjših ali večjih nasadih. Tudi v mestnih parkih in parkiriščih jih že vidimo.

Oljka nas s svojimi sivo in temnozelenimi listi, ki se jim barve prelivajo v različnih odtenkih, razveseljuje vse leto. Ko postane veliko drevo, nam poleti daje blagodejno senco in v pozni jeseni bogat pridelek, če se potrudimo za njeno osnovno nego. Manjši in večji nasadi, pa tudi posamezna drevesa poskrbijo za lep, primorski izgled krajine. Danes, ko je mnogo zapuščenih njiv in vinogradov, predstavljajo na novo zasajeni oljčniki tudi ponovno kultiviranje zaraščenih zemljišč. Mnogim prebivalcem naših krajev nudijo možnost, da se ponovno približajo naravi in pomagajo premagovati strese sodobnega življenja ter izpolnjujejo življenje, še posebej v tretjem življenjskem obdobju. Vedno več je zanimanja za plemenito drevo, njegovo rast in plod, ki je tisočletja dajal eno najpomembnejših hranil in je služil še za kopicco drugih namenov v Sredozemlju in bližnji okolici. V tistih odmaknjenih časih je bilo oljčno olje tudi glavno gorivo za oljenke, v zdravilstvu in kozmetiki pa je igralo najvidnejšo vlogo. Bilo je tudi važen izvozni artikel na področja, kjer oljka ni uspevala. Iz zgodovinskih virov razberemo, da je prvo-

tna domovine oljke verjetno Armenija, od koder se je razširila najprej v Palestino, kjer so jo kultivirali že pred kakimi šest tisoč leti. Zelo so jo cenili v starem Egiptu, pa tudi v Siriji in v celem priobalnem pasu Sredozemskega morja. Pravi občudovalci in častilci pa so bili stari Heleni, od katerih so ljubezen do te lepe in koristne, za obalno-kraške geološke in podnebne razmere prilagojene rastline, prevzeli stari Rimljani. Ti so jo razširili po svojem ozemlju povsod, kjer je bilo le mogoče in z njimi je najverjetneje prišla v naše kraje. V starem veku je bila oljka tako cenjena, da so za poškodbo ali uničenje oljkovega drevesa veljale najstrožje kazni, ponekod celo smrtne. Obenem je bila oljčna vejica, tako kot še danes, simbol miru in časti. Po propadu rimskega imperija, ko so čez naše ozemlje prehajala razna plemena s severa in vzhoda, juga in zahoda, je gojenje oljk zamrlo in obnovili so ga šele Benečani po koncu madžarskih napadov v enajstem stoletju.

Da je bilo oljčno olje pomemben poljedelski pridelek tudi za časa goriških grofov in Habzburžanov, dokazujejo listine, ki se nanašajo na dajatve za oljčne nasade tako posvetni kot cerkveni gosposki. Še posebej pa so značilna ne tako redka ledinska imena, ki so se ohranila iz starih časov in spominjajo na oljkarstvo na Goriškem. Navedel bom nekaj poznanih, verjetno pa so še kakšna, ki zbirateljem do sedaj še niso prišla na ušesa. Pod vas-

jo Vipavski Križ je predel Oljkovec, enako se imenujejo tudi področje med Dornberkom in Gradiščem in v Braniku ob desnem bregu Branice ter na Brjah. V Braniku poznamo tudi imena Oljčovna in Pri Oljkah. V Cesti pri Ajdovščini je osrednji predel vasi imenovan Olivše.

V Renčah so bili obsežni nasadi oljk vzhodno in južno od zaselka Špinjolišče, ki je v avstrijskih vojaških zemljevidih označen kot Olberg, v katastrih iz leta 1822 pa je italijanski zemljemerec ta naziv fonetično zapisal Elperch in to kar na treh krajih.

Goriški plemič Aleksij Coronini je imel te posesti v 17. stoletju in je leta 1656 dobil od cesarja Ferdinanda III. Habsburškega baronski naziv von Olberg oz. de Monte Olivarum. To ime se ni ohranilo v splošni rabi, razen v spominih najstarejših vaščanov, kajti oljke so izginile že iz popisa kultur iz l. 1822. Je pa v KS Renče kraj Oševljek, katerega ime spominja na oljko.

Številni pesniki so ali zaradi njene lepote ali zaradi simbolike uporabili oljko v svojih pesmih in prispodobah. Še posebej je oljka prevzela Simona Gregorčiča, ki je zapisal, da je imel v Gradišču „dan in noč...oljkovo drevo nad sabo“. Oljko je uporabil v več pesmih, prav preroška pa je kitica iz pesnitve Oljki, ki se glasi:

**Prijazno oljkovo drevo,
pomnik nekdanjih dni cvetočih,
prerok kasnejših dni bodočih,
pozdravljam te,
proslavljam te!**

Oljkarstvo je začelo izgubljati pomen na Goriškem že v 19. stoletju, zaradi konkurence drugih maščob in virov za osvetljevanje, še posebej pa so razredčili število oljk prva svetovna vojna in priključitev naših ozemelj k Italiji, ki je imela olja v drugih predelih na pretek. Zadnji udarec je gojenju oljk zadala huda zima leta 1929, ko se je temperatura

Zbor Goriškega oljkarškega društva

pri nas spustila na 25 stopinj pod ničlo.

Oživiljanje oljkarstva na našem koncu so začeli v Brdih v 70. letih prejšnjega stoletja, kmalu pa so jim sledili tudi v Vipavski dolini, v okolici Nove Gorice in Solkana, pa tudi v Soški dolini in na Krasu.

Leta 2001 je bilo ustanovljeno Goriško oljgarsko društvo, kjer se je do danes zbralo že več kot 160 zvestih in prizadevnih članov. To organizira izobraževalno in druge dejavnosti. Sodeluje tudi s Kmetijsko-živilsko šolo iz Šempetra, Kmetijsko-gozdarskim zavodom Gorica, drevesnico v Biljah in Centrom za oljkarstvo in Znanstveno-raziskovalnim zavodom v Kopru.

Veliko je razumevanja za oljkarstvo tudi pri občinskih vodstvih, še posebej pa smo veseli, da se je podpornikom te dejavnosti pridružil tudi naš župan.

Leta 2007 smo sprejeli grb društva in etiketo za Goriško ekstra deviško oljčno olje.

Še veliko je bilo aktivnosti, ki so bile vse sprejete z izrednim zanimanjem in navduše-

Člani društva pri pouku obrezovanja oljk

njem. V občini Renče-Vogrsko je nekaj manjših in srednjih nasadov, večji oljčniki pa so v sosednjih krajih v Prvačini, Zaloščah, Vrtojbi in Šempetru ter na goriškem Krasu.

Stiskalnici v Brdih se bo kmalu pridružila še ena v Šempetru, da bo mogoče hitro in z manjšimi stroški opraviti zadnjo fazo pridobivanja olja, do katere morajo potrgane oljke čim prej priti.

V naši okolici je za gojenje oljk še polno opuščenih vinogradov in njiv, na katerih bi krasno uspevale.

Priporočamo, da poskusite tudi vi in se nam pridružite!

Miran Pahor

Predstavljamo vam...

MATJAŽ FURLAN, prejemnik inovatorskega priznanja

Na srečanju gospodarstvenikov Primorske na Mostu na Soči v juniju so med drugim podelili tudi devet priznanj inovatorjem. Med prejemniki je bil tudi 23-letni študent računalništva in informatike, sicer samostojni podjetnik, **Matjaž Furlan** iz Renč. Nagrado je prejel za izboljšavo na sistemu DiDom, to je informacijskem sistemu dijaških domov. O izboljšavi, svojem delu in načrtih nam je Matjaž povedal:

“DiDom sistem je kot ideja nastal pred dvema letoma ob prošnji dijaškega doma Bežigrad za informacijsko podporo njihovemu domu. Sčasoma se je ideja iz enostavne aplikacije razvila v zelo kompleksen sistem. Tu je bistveno to, da so se vsa opravila (naročanje hrane, spojo rekvizitov, pisanje poročil ...), vršila na papirju. Z vpeljavo brezkontaktnih kartic in sistema DiDom se dijaki sedaj prijavljajo na obroke, izposojajo itd., tako da je strokovnim delavcem olajšano delo in skrajšan čas pri dostopu do informacij o dijaku, škodi v domovih, izdanih ukrepih, porabi hrane itd. Uporabnikom te rešitve se tako lahko drastično zniža poraba in posledično tudi stroški poslovanja.

Priznanje sem prejel kot poslovni partner družbe Arctur. Skupaj z njihovimi inženirji sem sistem DiDom postavil na

še višji in predvsem varnostno bolj napreden nivo (shranjevanje podatkov) in dodal nekatere funkcionalnosti (vpeljava mobilnosti), katere so prepričale komisijo, da mi je podelila to priznanje. Seveda se moram ob tej priliki zahvaliti tehničnemu direktorju podjetja **Marku Kobalu** in **Jocu Veliču** za tehnično pomoč, Branku Candellari za vsebinsko pomoč ter seveda direktorju družbe Arstur d.o.o. Tomiju Ilijašu za marketinško in finančno pomoč.

O sistemu DiDom pa še, da je to lahko samostojna rešitev ali pa se lahko povezuje v heterogeni sistem in je povezljiv z že obstoječimi informacijskimi sistemi. Prav povezljivost z ostalimi sistemi je odlika dela družbe Arctur, kar je tudi meni omogočilo, da sem si na tem področju obogatil znanje.

Kot študent 3. letnika si seveda najprej želim dokončati študij. Situacija v družbi je taka, da sem si kariero začel graditi zelo zgodaj, tako da mi je včasih primanjkovalo časa za reden študij. Vedno sem bil namreč prepričan, da uspešnost temelji na podlagi izkušenj in inovativnosti, seveda ob ustreznih izobrazbi. Kdaj bo vznikla kakšna nova inovacija sicer še ne vem, idej pa je kar nekaj...

Boris Arčon

TRADICIJA IN KAKOVOST - 60 LET GORIŠKIH OPEKARN

Šestdeset let delovanja nekega podjetja je prav gotovo častljiv jubilej, za Goriške opekarne pa velja, da je to le eno, sicer uspešno obdobje v več stoletij dolgi zgodovini opekarstva v naših krajih.

Jože Stibilj, predsednik uprave Goriških opekarn d.d.

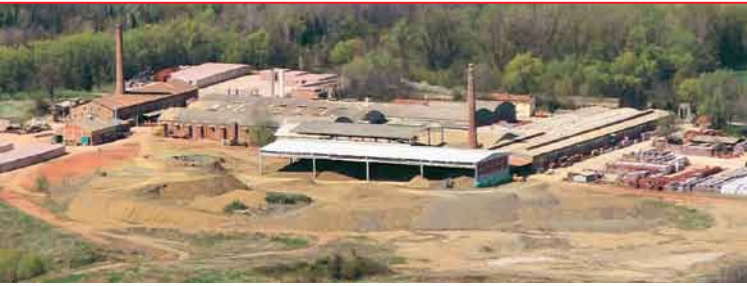
Narava je spodnji del Vipavske doline bogato obdarila s kvalitetno glino, ki jo s pridom in uspešno koristijo za proizvodnjo vseh vrst opečnih izdelkov. Kolektiv, ki je skozi zgodovino preživel različna, tudi burna obdobja, je zrasel v najsodobnejšo tovarno z dvema proizvodnima obratoma: linija za izdelavo zidno-stropnih elementov in linija za izdelavo kritine, korcev. Nekaj manj kot stočlanski kolektiv, ki je v večinski lasti skladov Zavarovalnice Triglav in A Banke-Vipa, izdeluje in ponuja graditeljem praktično vse, kar potrebujejo za klasično, a vedno sodobno gradnjo. Njihov adut je bil in ostaja uporaba naravnih surovin, glin in laporja iz domačega glinokopa na Okroglici,

ki s sodobno tehnologijo omogočajo izdelavo izdelkov vrhunske kakovosti. V pogovoru s predsednikom uprave **Jožem Stibiljem** smo izvedeli, kakšen je položaj podjetja in njegov delovni utrip: "Res je, pred nekaj leti smo zaključili s prenovo obeh proizvodnih linij, tako da sedaj proizvodnja teče s polno paro, proizvodnja zidno- stropnih elementov pa celo nad med prenovno načrtovano zmogljivostjo. Letno tu proizvedemo in prodamo preko 80 milijonov NF enot različnih zidno-stropnih izdelkov. Poleg klasičnih modularjev se vse bolj uveljavljajo bloki visoke toplotne izolativnosti – bloki GORO TERM. Energetska kriza, v kateri se je znašel svet, terja od graditeljev rešitve, ki bi omogočile čim višjo toplotno izolacijo objektov. In prav bloki Goro term so dobrodošla novost in ena od možnih rešitev. Zidni elementi so izdelani tudi v izvedbi peresnega utora, ki omogoča hitrejšo in kvalitetnejšo zidavo. No, poleg ostalih potrebnih elementov za klasično gradnjo, ponujamo tudi posebne elemente kot: betonski vogalniki, travete, preklade... Še večji preskok v kvaliteti in ponudbi pa smo naredili pri proizvodnji kritine. S prehodom na okrogliško glino in kasetnim načinom žganja smo presegli visok evropski nivo kakovosti, tako po izgledu, vodoupojnosti in mrazoodpornosti. Posebno ponudbo predstavlja program barvanih korcev najrazličnejših nians. Za popolno izdelavo strehe izdelujemo tudi vse potrebne

dodatne elemente (zračniki, zaključniki, slemenjaki, križni elementi...), kakor tudi vse potrebno za montažo in pritrdjevanje (kljukice, vijaki, pritrdilna pena, izolacija ...). Zaradi zelo ugodne lege je naše tržišče poleg Slovenije še Italija, Hrvaška in ostale države iz nekdanje Jugoslavije. Pogledujemo tudi na druga, bolj oddaljena tržišča, vendar je konkurenca huda in neizprosna."

Pogovor smo nadaljevali o okoljevarstvenih problemih, saj tovarna s svojim delovanjem močno posega v naravo in okolje. G. Stibilja smo vprašali, kako se odzivajo na te probleme:

Goriške **60** let opekarne

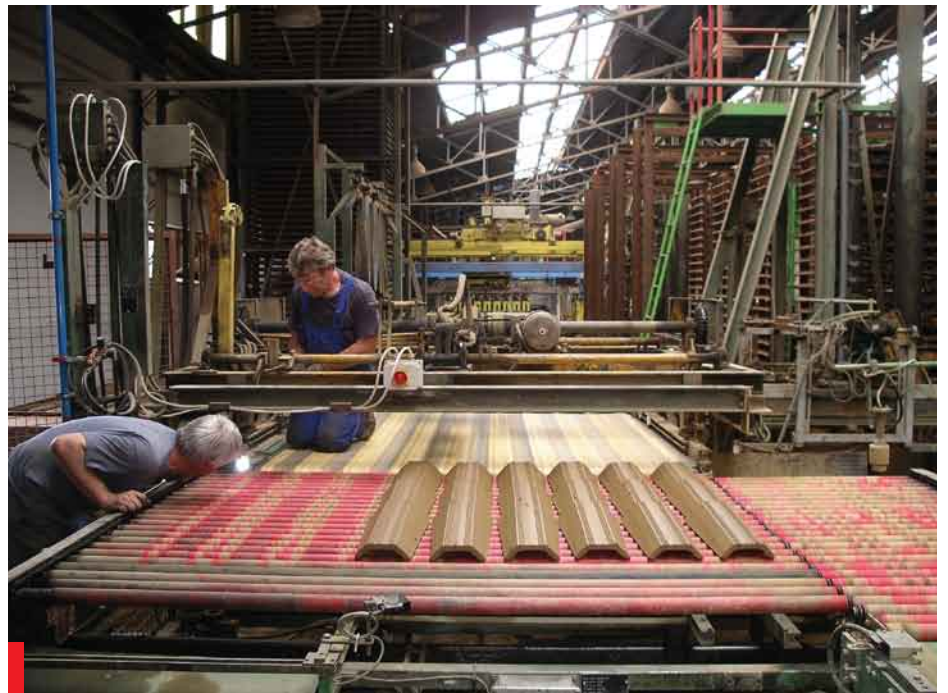
“ Tu je več problemov. Če začnemo pri glinokopih: na Okroglici izvajamo sanacijo tako, da teren po končanem izkopavanju poravnamo na predpisano višino in ga pogozdimo ali zatravimo. Zaradi tehnoloških zahtevnosti izkopa se izkopavanja vršijo na več lokacijah hkrati, tako da sanacija včasih ne poteka dovolj sprotno. V renškem glinokopu, kjer smo z izkopavanji že zaključili, pa je predvidena mokra sanacija, zajezeritev. No, tu moram povedati, da so se pojavila razmišljanja in težnje po suhi sanaciji, zasipu oz. po ureditvi zbirališča in predelavi neškodljivih gradbenih odpadkov.

Korec

Goro **max**

Goro **term**

Veliko pozornost posvečamo izpustom v ozračje, ki so pod stalnim nadzorom in tudi v okviru zakonsko določenih meja, saj nenazadnje, tudi zaposleni živimo v tem okolju in vdihavamo isti zrak.

Velik problem predstavlja transport, promet s težkimi tovornjaki, zlasti skozi Renče, kjer se pojavlja neznošen hrup, tresljaji, izpušni plini, umazanija in nenazadnje ogrožena je tudi sama varnost na cesti. Zato smo se odločili sodelovati kot partner, soinvestitor, pri dokončanju renške obvoznice, katere gradnja naj bi se začela v tem mesecu.”

Zaradi zgoraj opisanih problemov je zelo pomembno sodelovanje z lokalnimi skupnostmi. O tem predsednik uprave pravi:

“ Tako je. Poleg že omenjenega sodelovanja pri izgradnji obvoznice bomo še naprej sodelovali z vsemi krajevnimi skupnostmi na območju, kjer delujemo. Seveda, v okviru možnosti, ki jih poslovanje in lastniki dopuščajo. Bo pa v bodoče

glavni nosilec sodelovanja nova občina Renče-Vogrsko, ki tako in tako vključuje vse zainteresirane krajevne skupnosti.

Poleg tega sodelujemo tudi z Osnovno šolo Renče pri raznih projektih. Eden od teh, ekološki projekt Zemljo so nam posodili otroci, je letos celo prejel najvišjo državno nagrado, za kar jim iskreno čestitamo.”

Pogovor je potekal še o drugih aktualnih težavah in problemih, saj je borba na trgu po vstopu Slovenije v EU vse hujša in neizprosna. Goriške opekarne so še edino podjetje v Sloveniji na področju opekarstva, ki je ostalo samostojno, v domači

lasti. Praktično vsa preostala slovenska opečna industrija je prešla pod lastništvo avstrijskih koncernov Wineberger in Tondach. Energetska kriza, visoke cene nafte in zemeljskega plina ter posledično visoka inflacija še dodatno otežujejo in zastrujejo poslovanje. Kljub vsemu pa z optimizmom gledajo v prihodnost. Tradicija, znanje, kakovost, naravne surovine, skrb za okolje in sodelovanje z lokalno skupnostjo jih navdihujejo in opogumljajo v vztrajanje k nadaljnjemu napredku in razvoju.

Boris Arčon

Foto: Bogo Rusjan, arhiv Goriške opekarne

NAGRADNA KRIŽANKA "Goriške opekarne"

Korec	GRADITELJ	PRIPADNICALDS	ŠVIC. SLIKAR	NOVO MESTO	CHAPLIN. ŽENA	JAPON. MESTO	ZAVEDANJE (STAR.)	EGIP. BOŽANSTVO	NEM. ŽIVILSKA TOVARNA	MAJHNA KROGLA								
NAHAJLIŠČE GLINE GORIŠKIH OPEKARN																		
NEKDAN. KONJSKI STOTNIK																		
NEM. SKLAD.				HARMONIKAR (DENIS)														
AM. IGRALKA (SANDRA)				GR. BOG NESREČE SKAND. DROBIŽ				KILOGRAM DEL DNEVA										
GLAVNO MESTO MORAVSKE					AVSTRJSKI ARHITEKT AM. IGRALKA													
2. IN 1. VOKAL			EVGEN BERGANT			TORIJEČ SL. NOVINAR (VANJA)												
NIZOZEMSKA			FRANC. SKLAD. MUSLIM. Ž. IME						OGLJIK									
EINSENHOWER				VLAČUGA PALERMO														
RUSKI ŠAHIST										Goro term								
Goro max	ŽGAN APNEDEC	AM. IGRAL (KARL) ŠOP SLAME						ANTIČNO RACUNALO	KOTOR	Goriške opekarne	REKA V FRANCJI	HLOD	33	NAVADA OLIKA	STARO NIZOZ. MESTO	ALP. LETAL. CENTER	VSADITEV	ARAB. ZREBEC
JUD. KRALJ			LJUBLJANA			AFRIŠKI VELETOK	INDIJSKI MOGUL ALEKSANDAR						REKA V SRBIJI					
PRIMOR. NOVICE			SELEN	IVANA KOBILICA	POŽIVILO SOLMI-ZACUJSKI ZLOG								HOLAND. SLIKAR MESTEČE V ROM.					
NAPRAVA ZA PRENAŠANJE									DEL KONJ. OPREME									POVRŠ. MERA
GRAD. MAT. IZ GLINE						LOŠČILO			ZRAST NA KOŽI							LJUD. PRITRD. POKRAJINA V ŠPANJI		
		ITALIJA									LOVEC NA JEREBE IZVAJALEC ORIGAMIJE							
		NOVA GORICA KOPER									ZOLAJEV ROMAN GORA V JULIJCH						NORMAN. VITEZI	KISIK
													ŠVIC. SMUČARKA (KAREN)	ŠTEVILO PLAZEČA RASTLINA				MESTO NA TAJVANU
		ŠVIC. POLITIK (ADOLF)									GRŠKA KOLONIJA GL. MESTO OT. SAMOA							
		RUSKI VOZ																
		IME ČRKE M KALIJ									AM. DIVJA SVINJA NEM. KONCERN							
		RUSKA REKA											OVINEK					
		SESTAVIL: BORIS ARČON	TANGENS										Goriške opekarne	MESTO PRI ZADRU				

OBlikoval. krše

SLOVARČEK: OSPEL, ABT, BACALL, AKBAR, POENIO, AELST

Nagrada križanka »Goriške opekarne«

Gesla iz križanke vpišite v priložen kupon in ga pošljite do **31.7.2008** na naslov: **OBČINA RENČE-VOGRSKO, Bukovica 43, 5293 Volčja Draga**, s pripisom »Nagrada križanka«. Med pravnimi rešitvami bomo izžrebali tri nagrajence, ki bodo prejeli nagrade »GORIŠKIH OPEKARN«

Goriške opekarne

Program prireditev MOHORJEVO 2008 V RENČAH

PETEK, 11. julij :

Večer mladih z domačim ansamblom Sun wise v glasbi in prijetnem druženju

SOBOTA, 12. julij :

Dopoldne :

Dobimo se v Goriških opekarnah, ki nam bodo odprla svoja vrata.

V njihovih prostorih se bo ta dan dogajalo veliko lepih stvari:

- razstava o zgodovini opekarstva
- kiparska delavnica
- video projekcija
- pogostitev
- ogled tovarne

Popoldne:

Ob 17 uri: v razstavnem prostoru KS Renče otvoritev dveh razstav z zanimivim kulturnim programom:

- razstava **ŽENE NEKOČ** v fotografiji in besedi
- razstava naših amaterskih slikark : **RENČE in njena okolica**

Ob 19. uri: koncert starogradskih pesmi gostujočega ansambla iz Štajerske

Večer : zaplesali bomo ob glasbi ansambla KARIZMA, **Kraj dogajanja:** večnamenski prostor ob nogometnem igrišču

NEDELJA, 13. julij

Dopoldne :

ob 10 uri slovesna maša ob prazniku zavetnikov Sv. Mohorja in Fortunata

Po maši skupna kava na trgu v Renčah

Popoldne:

Ob 17. uri: predstavitev naših ulic na temo : **jedi naših žen nekoč**

Večer : zaplesali bomo ob glasbi domačega ansambla **N'EKS**

Nagrajenci za pravilno rešitev križanke »AVTO ŠOLA MARUS«

1. **Han Vuga Gregorič**, Volčja Draga 30a, Volčja Draga
2. **Lidja Krašnja**, Vočja Draga 37a, Volčja Draga
3. **Tilen Mozetič**, Volčja Draga 63b, 5293 Volčja Draga

Nagrajenci lahko dvignejo nagrade v poslovalnici: **Avto šola MARUS**, Trg 21, 5292 Renče.

Občinski list

URADNO GLASILO OBČINE RENČE-VOGRSKO

Število izvodov je 1350 in ga prejmejo vsa gospodinjstva v občini brezplačno

Naslov: **Občina Renče-Vogrsko, Bukovica 43, 5293 Volčja Draga**
Telefon: (05) 338 45 00

Uredništvo: Vladimira Gal – glavna in odgovorna urednica, Boris Arčon, Alenka Gregorič, Alenka Klančič, Nataša Podgornik, Bogo Rusjan in Katjuša Žigon

Oblikovanje in grafična postavitve: Matjaž Bizjak
Tisk: Tiskarna Premiere d.o.o.

10. junij 2008

NAVODILO ZA POŠILJANJE PRISPEVKOV

Članke za objavo v Občinskem glasilu je potrebno dostaviti na naslov:

obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si s pripisom "ZA OBČINSKO GLASILO".

- Tekst naj bo pisan v formatu »Microsoft Office Word«
- Fotografije naj bodo v formatu: JPG, PSD ali TIF in v čim boljši resoluciji, ločene od teksta
- Tekst in fotografije naj bodo podpisane
- Tekst in fotografije naj bodo v e-mailu pripete kot »Priponke«

Goriške opekarne

OBČINA RENČE-VOGRSKO

geslo:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ime in priimek:

.....

.....

naslov:

.....

.....

.....

telefon:

odreži in pošlji

Objava reklamnih oglasov

V Občinskem listu lahko objavljate reklamne oglase

Cenik reklamnih sporočil:

2 strani	297 x 210 + 5mm dodatka za porezavo	400 EUR
1 stran	297 x 210 + 5mm dodatka za porezavo	250 EUR
1/2 strani	186 x 132 mm	150 EUR
1/4 strani	91 x 132 mm	100 EUR
1/8 strani	91 x 64 mm	60 EUR

(cene so brez DDV)

Pri večkratnih zaporednih objavah velja popust:

3 zaporedne objave	5% popusta
4 do 7 zaporednih objav	8% popusta
8 do 11 zaporednih objav	10% popusta
12 zaporednih objav	12% popusta

Oglasi morajo biti pripravljene v formatu EPS, Ai ali visoko resolucijskem PDF-ju, v CMYK barvnem prostoru, slikovni del 304 dpi ter tekst v krivuljah.

S U D O K O

	6		5			7	9	
	2				8			
9							6	
	4	1						
				4	1		8	9
			3	7		1		
7		4						
	3						7	
					2	5	6	

Cilj igre je izpolniti vsa polja v posamičnih kvadratih tako, da se nobeno število ne podvaja. Podobno je tudi v stolpcih in vrsticah. Tudi tukaj se nobena številka ne sme podvajati. V vsa polja se vpisuje števila od 1 do 9.

Roland Tischer

Korec

Goro term

Goro max

Goriške opekarne

www.go-oekarne.si

Opeka vredna zaupanja

Člani društva za varstvo in vzgojo ptic tudi v Renčah

LEPOTCI V PERJU

Verjetno malokdo ve, da imamo v Renčah tri člane Društva za varstvo in vzgojo ptic Nova Gorica (DVVPNG), ki se ljubiteljsko ukvarjajo z vzrejo in vzgojo kanarčkov. To so **Miran Vidmar, Žarko Ferfolja in Oskar Boškin.**

Obiskali smo najuspešnejšega med njimi, Mirana Vidmarja, ki ima lepo urejene kletke z 200 do 300 kanarčki različnih vrst in barv. S pticami se ukvarja že od rane mladosti, verjetno je nekaj te strasti povzel tudi po očetu Viktorju. S sistematično vzrejo in vzgojo kanarčkov za razstave in tekmovanja pa je začel pred nekaj več kot dvajsetimi leti, potem ko je hodil po raznih razstavah in tekmovanjih in spoznaval člane društva, ki so ga končno tudi navdušili, da se je sam začel udeleževati tekmovanj in postal član društva v Novi Gorici, ki je tudi največje v državi. Z dejavnostjo se, kot vsi pri nas, ukvarja ljubiteljsko (v Italiji se nekateri s tem ukvarjajo profesionalno), zraven pa je pritegnil tudi ostale družinske člane. Iz njegovega doživetega pripovedovanja je bilo čutiti tisto pravo ljubezen in navezanost na te prelepe živali:

“Gojenje in vzgajanje ptičev v takem obsegu, ljubiteljsko, je možno samo v veliki navezanosti in ljubezni do njih. Od mladostne zagnanosti se je ta strast skozi leta spreminjala v načrtno vzrejo in vzgojo. Z obiskovanjem razstav in tekmovanj

sem ugotavljal, da nisem nič slabši od drugih. Tako sem začel tekmovati, najprej na klubskih tekmah in uspehi so kmalu začeli prihajati. Mnogo stvari in znanja sem se učil tudi pri ostalih, marsikatero vedenje pa je bilo treba tudi “ukrasti”. Priprava kanarčkov za razstave in tekmovanja terja potrpežljivost, strokovnost, skrb za čistočo in zdravje in še veliko manjših poznavanj. Nepoznavalcem bi bilo potrebno povedati, da poznamo več vrst kanarčkov: lipokromske, melaninske in postavne. Že pri selekciji moraš biti zelo pazljiv in pozoren, da izbereš najboljše in da ne prihaja do nezaželenih križanj. Tu so še različne barve, saj, imamo »recimo« samo pri lipokromskih kanarčkih osem različnih barv. Nekatere barve dosežemo s posebno hrano, ki vsebuje določeno barvilo. Temeljita in zahtevna je tudi sama priprava na tekmovanje. Vsakega ptiča je potrebno orinkati in mu tako dati svojo razpoznavno številko, kjer je navedena oznaka države, letnica, društva in lastnika. Na tekmovanjih kanarčki nastopajo posamezno ali v kolekciji štiri-rih. Sam vzgajam take vrste kanarčkov, ki nastopajo v kategoriji, kjer se ocenjujejo barva, velikost, postava in drža, ne pa tudi glas (petje). Tako vrsto vzgaja kolega Oskar Boškin. Na tekmovanju dajo vse ptice – tekmovalce v eno kletko in sodniki jih ocenjujejo in razvrščajo po sistemu izločanja, dokler ne pride do izbora najboljših. Te potem ocenijo po posebnem točkovnem sistemu, jih razvrstijo in podelijo medalje.”

Miran nam je ob razkazovanju kletk povedal še mnogo zanimivosti kot: letošnja sezona naraščaja je praktično končana, saj je Gregorjevo, ko se “ptički ženijo” v marcu, da do sedaj ni imel še nobenih težav z boleznimi (ptičja gripa), da pa se mu je pred leti zgodil “incident”, in mu je, zaradi neprevidnosti, ušlo okrog dvajset samičk, ki so bile zaradi nesamostojnosti obsojene na propad. In še marsikaj. Na koncu smo si ogledali še bogato zbirko priznanj, medalj in pokalov. Seveda mu največ pomenijo priznanja za prvake: leta 1994 in 1999 je imel društvenega zmagovalca, v letih 2000 in 2007 pa se ponša z naslovom državnega prvaka. Lepoto nekega ptiča lahko pričaraš s sliko in besedo, vendar pa je pravo doživetje biti in živeti z njimi.

Boris Arčon
Foto: Bogo Rusjan

Naslov za pošiljanje prispevkov za občinski list: obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si pripisom: **Za Občinski list**